

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Για την αναστολή της απεργίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ

Με συνοπτικές διαδικασίες οι απεργιακές κινητοποιήσεις του κλάδου ανεστάλησαν με απόφαση της ΠΑΣΚΕ και τη συγκαταβατική συμφωνία της ΔΑΚΕ που ποτέ δεν την ήθελε αλλά και της ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) επίσης.

Η απεργία ήταν από την αρχή προβληματική για μια σειρά λόγους :

1° . Προκυρηχτηκε σε αντίβαρο της άτακτης υποχώρησης που έγινε με την περίφημη αποχή από τις εκλογικές εργασίες, διεκδικώντας !!! την απόσπαση εκλογικού επιδόματος. Όταν ακριβώς μετά τα μεγάλα λόγια και τις κορώνες η ηγεσία της ΠΟΕ-ΟΤΑ έβαλε την ουρά κάτω από τα σκέλια και ξέχασε τις μεγαλοστομίες της.

2°. Ενώ κατά βάση η επιδίωξη της ΠΑΣΚΕ ήταν μόνο η υπογραφή Σ.Σ.Ε. για τους ΙΔΑΧ στα πλαίσια της δεδομένης πολιτικής της κυβέρνησης , έθεσε ένα γενικόλογό διεκδικητικό πλαίσιο για το σύνολο των ζητημάτων, που ήταν σαφές από την αρχή πως ούτε ήθελε ούτε και μπορούσε να σηκώσει το βάρος ενός τέτοιου αγώνα.

3°. Δεν επιδιώχτηκε καμιά ουσιαστική συνεννόηση για συντονισμό με άλλους κλάδους, ούτε στα πλαίσια της τοπικής αυτοδιοίκησης αλλά και συνολικότερα του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα , ποσό μάλλον και του ιδιωτικού. Οι μεγάλες κουβέντες εμείς μπαίνουμε μπροστά και ας ακολουθήσουν χρησιμοποιήθηκαν για να αποκρύψουν την πρόθεση τους ότι δεν επιδίωκαν γενικευμένο αγώνα εναντία στα βάρβαρα αντεργατικά μετρά της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και της τρόικας .

4°. Δεν υπήρχε, εκτός λίγων εξαιρέσεων, καμιά ουσιαστική προετοιμασία και οργάνωση της απεργίας στον κλάδο πέρα από κάποιες πρόχειρα οργανωμένες περιφερειακές συσκέψεις με μικρό μέρος των Δ.Σ. των σωματείων.

5°. Στη πράξη η πλειοψηφία της ΠΑΣΚΕ όχι μονό δεν επεδίωκε κάποιο σοβαρό αγώνα με διάρκεια αλλά φάνηκε να μην έχει ούτε κάποιο σχέδιο-στόχο για τη συγκεκριμένη απεργία.

Για διαφορετικούς λόγους και οι δυο μεγαλύτερες παρατάξεις της ομοσπονδίας ΔΑΚΕ και ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) δεν στήριξαν και σε πολλές περιπτώσεις υπονόμισαν από την αρχή την απεργιακή κινητοποίηση. Η μεν ΔΑΚΕ για να μείνει στα όρια μιας περιορισμένης κλαδικής διαμαρτυρίας, το δε ΠΑΜΕ εγκαινιάζοντας μια νέα τακτική, όπου όχι απλά δεν ψήφισε ,αλλά αντιπρότεινε την μετάθεση της για τις 15 Δεκέμβρη στη ήδη προκυρηγμένη απεργία από ΓΣΣΕ κα ΑΔΕΔΥ.

Δυστυχώς για μια ακόμα φορά, αποδεικνύεται ότι τα όρια του συνδικαλισμού των συναλλαγών και της υποταγής που επιβάλλουν οι κυρίαρχες συνδικαλιστικές ηγεσίες ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ έχουν τελειώσει. Ο συγκεκριμένος συνδικαλισμός είναι ανήμπορος να οργανώσει ακόμη και μια στοιχειώδη αντίσταση στον κοινωνικό μεσαίωνα που μας επιβάλλουν.

Οι όποιες προσδοκίες, γεννήθηκαν με την 5νθημερη απεργιακή κινητοποίηση,φρόντισαν στα γρήγορα να τις ανακόψουν, γιατί πραγματικά είχαν αρχίσει να μεγαλώνουν..

Οι όποιες δικαιολογίες για δήθεν δέσμευση της κυβέρνησης για υπογραφή ΣΣΕ με την ικανοποίηση στο μέλλον (μετα το 2012) κάποιων θεσμικών επιμέρους αιτημάτων δεν μπορεί να ικανοποιεί κανέναν . Η γνωστή πάντα δικαιολογία, ότι η συμμετοχή δεν ήταν σε ικανοποιητικά επίπεδα και οι δυσκολίες που έβαζαν τα σωματεία μεγάλες , είναι η μισή αλήθεια και σε καμιά περίπτωση ο ουσιαστικός λόγος για άτακτη υποχώρηση.

Αυτό που κυριάρχησε στην απόφαση τους για το «μάζεμα» της απεργίας, ήταν για μια ακόμα φορά ο φόβος να δυναμώσει, ξεφεύγοντας από τα χέρια τους, αλλά και ο φόβος ότι η συνέχιση της απεργίας μπορούσε να γενικεύσει μια συνολικότερη αντίδραση.

Η αναγκαία κλιμάκωση που προτείναμε από την αρχή δεν πέρασε. Έτσι έκλεισε με κορώνες για ετοιμότητα και επαγρύπνηση και με καλέσματα για νέους αγώνες- δηλαδή την συνηθισμένη 24ωρη εθιμοτυπία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στις 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ.

Συνάδελφοι

Σήμερα την εποχή της τρόικας και του ΔΝΤ, δεν μπορούμε να συνεχίζουμε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, με την ίδια λογική ήττας που μας επιβάλλουν.

Το συνδικαλιστικό εργατικό κίνημα έχει ανάγκη απο στόχους ανατροπής αυτού του ειδικού «κατοχικού» καθεστώτος που έχει επιβληθεί στη χώρα, έχει ανάγκη απο αιτήματα και στρατηγική απεγκλωβισμού απο τα συνεχή μνημόνια που μας δένουν χειροπόδαρα, έχει ανάγκη απο **αιτήματα για την επιβίωση** των εργαζόμενων και την κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών μας, **αιτήματα ενάντια** στις απολύσεις-μετατάξεις που φέρνει ο ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ, **άμεσα αιτήματα ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ** των κλεμμένων μισθών-δώρων και επιδομάτων **και την προστασία των ανέργων** που δημιουργεί η πολιτική κυβέρνησης- κεφαλαίου-τρόικας. Έχει ανάγκη απο ενα πραγματικό συντονισμό και μια άλλου τύπου ενότητα πανω σε κοινούς στόχους όλων των εργαζόμενων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα.

Οι εργαζόμενοι έχουμε ανάγκη απο νικηφόρους αποτελεσματικούς αγώνες και όχι απο καρικατούρες κινητοποιήσεων, αγώνες αυθεντικούς βασισμένους στη θέληση μας και καθοδηγούμενους μόνο απο εμάς, χωρίς αναθέσεις και εξουσιοδοτήσεις.

Το παραδομένο στο κεφάλαιο συνδικαλιστικό κίνημα και αιχμάλωτο στη λογική της τροίκας κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, που κρατά εγκλωβισμένο τον κόσμο της εργασίας, έφαγε τα ψωμιά του.

Είναι η ώρα πλέον να γυρίσουμε οριστικά σελίδα, αφήνοντας στην άκρη τον κυβερνητικό-εργοδοτικό και κομματικό συνδικαλισμό.

Να δώσουμε από τα κάτω την μάχη της πραγματικής αντίστασης και να δημιουργήσουμε τις βασικές προϋποθέσεις με αιτήματα και στόχους, με ταξική ενότητα και συντονισμό, με διαδικασίες και έλεγχο του αγώνα μας από τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Χωρίς αυταπάτες και αναμονές ξεπερνώντας δυσκολίες και απογοητεύσεις να συνεχίσουμε με κάθε μέσο τον αγώνα μας ως την τελική νίκη για την ανατροπή των βάρβαρων αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων που ρημάζουν τις ζωές μας και μας οδηγούν στην απόλυτη φτώχεια

Αθήνα 24 Νοέμβρη 2010

Αγωνιστικές Κινήσεις - Συσπειρώσεις στους ΟΤΑ